

Zondagssport, verantwoord of niet?

De volgende argumenten zullen je niet geheel onbekend in de oren klinken: “Er zijn topvoetballers, zoals Bert Konterman, die christen zijn en juist hun talent op zondag gebruiken om aan anderen het evangelie te vertellen! Wat is daar fout aan?” of: “Er was laatst een voetballer die nadat hij scoorde de tekst I love God liet zien aan het publiek. Dat is toch mooi, zo’n getuigenis?”. Deze argumenten worden vervolgens gebruikt om het kijken naar, of het doen van zondagssport te legitimeren. Anderen twifelen echter sterk of het mogelijk is om christen te zijn en tegelijk zondags(top)sporter.

Is het verantwoord om (top)sport op zondag te bedrijven? En, is het verkeerd om (top)sport op zondag te bekijken of later in de krant de resultaten te lezen van een op zondag gehouden wedstrijd? Het zijn vraagstukken die met name het mannelijke deel van de christelijke jeugd bezighouden. Een eeuw geleden zou de bovengenoemde vraag veel minder actueel zijn geweest omdat toen de kerken nog vol zaten en de stadions leeg. Dat is tegenwoordig eerder andersom en dat is geen teken van geestelijk leven, toch?

Om deze vragen goed te beantwoorden is het allereerst belangrijk te weten hoe we tegen de zondag aankijken. Geldt het 4^e gebod voor de zondag? Is de zondag al dan niet vervangbaar voor een andere dag en hoe geven we invulling aan zo’n dag? Over deze vragen is al heel veel geschreven en gediscussieerd. In de lijn van de traditie van de Nadere Reformatie en de puriteinen belijden wij dat de zondag, als opstandingdag van Jezus Christus, in de plaats van de sabbat gekomen is. Vanaf de eerste eeuw na Christus lezen we dat de christenen ook samen kwamen op de eerste dag van de week.

Hoe geven wij dan invulling aan deze dag?

De zondag is de dag van de Heere. Op de sabbat golden heel concrete geboden en verboden, zoals het hele Oude Testament uiterst concreet is. Deze dingen zijn niet afgeschaft, maar vervuld. Het Nieuwe Testament is de geestelijke vervulling van het Oude Testament. We moeten dus niet in die uiterlijke dingen blijven steken, maar zien op de geestelijke dimensie van de nieuwtestamentische sabbat. Wat meegaat van het Oude naar het Nieuwe Testament is dat er een dag van de Heere is, waarop we aan Zijn dienst zijn toegewijd. Daar zullen we het zo druk mee hebben, dat we aan de lichamelijke oefening nauwelijks meer toekomen. In ieder geval niet in die zin dat we anderen en onszelf hinderen om ons te concentreren op de dingen van Gods koninkrijk.

Als iemand zegt dat hij God liefheeft, dan richt zich die liefde ook op concrete zaken. Als iemand God liefheeft, dan zal Hij ook Gods Naam en Gods dag liefhebben. Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid en alle andere dingen zullen je toegeworpen worden. (Matth.6:33)